

Meniu

Prima pagină
Luceafărul de seară
Editorial
Debut
Educație
Invitație la lectură
Comentarii
Atitudinii
Diverse
Istoria culturii
Interviu
Evenimente
Știri de presă
Contact

Caută pe sit

Caută

Arhiva

ianuarie 2024
decembrie 2023
noiembrie 2023
octombrie 2023
septembrie 2023
august 2023
iulie 2023
iunie 2023
mai 2023
aprilie 2023
martie 2023
februarie 2023
ianuarie 2023
decembrie 2022
noiembrie 2022
octombrie 2022
septembrie 2022
august 2022
iulie 2022
iunie 2022
mai 2022
aprilie 2022
martie 2022
februarie 2022
ianuarie 2022
decembrie 2021
noiembrie 2021
octombrie 2021
septembrie 2021
august 2021
iulie 2021
iunie 2021
mai 2021
aprilie 2021
martie 2021
februarie 2021
ianuarie 2021
decembrie 2020
noiembrie 2020
octombrie 2020
septembrie 2020
august 2020
iulie 2020

Poem din volumul în curs de apariție „Umbră lucidă”: „Eu simt și presimt dumnezeirea” (poetei Ana Blandiana)

Articol scris de: Ionuț CARAGEA / 29 mart. 2016

Ionuț CARAGEA

Eu simt și presimt dumnezeirea

poetei Ana Blandiana ca replică la poezia Rugăciune

Dumnezeu al infinitului
al destinelor infinite din care fiecare Om
își alege unul singur
destin care la rândul lui
se schimbă în orice fracțiune de secundă
la orice gând, la orice cuvânt, la orice întrebare
la orice bătaie de inimă
la orice sentiment și la orice răscruce de drumuri
Dumnezeu care ai dăruit fiecărui Om
câte un univers, dar ai făcut deosebirea
dintre toate aceste universuri paralele
printr-o frecvență pe care o numim în fel și chip
uneori fiind iubire prin potrivire
alteori fiind absență sau singurătate
Dumnezeu care știi dinainte
tot ce i se va întâmpla fiecăruia
dar care ți-ai autoimpus să uiți
eu simt că nu ești tu responsabil pentru alegerile noastre
că nu tu schimbi raportul dintre bine și rău
tu doar ne-ai oferit totul la îndemână și ne urmărești
cum ne perindăm prin posibilități și alegeri infinite
eu simt că tot ce ni se întâmplă
este o consecință a tuturor schimbărilor
din interiorul nostru
eu simt că moștenim energii
care se transmit din generație în generație
că însăși natura se schimbă
în funcție de micile sau marile noastre interese
Dumnezeu al întregului și al diviziunii
al sufletului și al particulei de suflet numită Om
eu presimt că atunci când voi muri
voi scăpa de carnea și mintea
care se chinuiesc să înțeleagă totul
din punct de vedere liniar și mai puțin ciclic
mai puțin cuantic, franjuri, valuri, pliere
mai puțin călătorii prin găuri negre și găuri de vierme
contractții și decontractții ale universului
la fel cum uterul unei femei încearcă să ne introducă
pe scena vieții printr-o fantă de lumină

ianie 2020
mai 2020
aprilie 2020
martie 2020
februarie 2020
ianuarie 2020
decembrie 2019
noiembrie 2019
octombrie 2019
septembrie 2019
august 2019
iulie 2019
iunie 2019
mai 2019
aprilie 2019
martie 2019
februarie 2019
ianuarie 2019
decembrie 2018
noiembrie 2018
octombrie 2018
septembrie 2018
august 2018
iulie 2018
iunie 2018
mai 2018
aprilie 2018
martie 2018
februarie 2018
ianuarie 2018
decembrie 2017
noiembrie 2017
octombrie 2017
septembrie 2017
august 2017
iulie 2017
iunie 2017
mai 2017
aprilie 2017
martie 2017
februarie 2017
ianuarie 2017
decembrie 2016
noiembrie 2016
octombrie 2016
septembrie 2016
august 2016
iulie 2016
iunie 2016
mai 2016
aprilie 2016
martie 2016
februarie 2016
ianuarie 2016
decembrie 2015
noiembrie 2015
octombrie 2015
septembrie 2015
august 2015
iulie 2015
iunie 2015
mai 2015
aprilie 2015
martie 2015
februarie 2015
ianuarie 2015
decembrie 2014
noiembrie 2014
octombrie 2014
septembrie 2014
august 2014
iulie 2014
iunie 2014
mai 2014
aprilie 2014
martie 2014
februarie 2014
ianuarie 2014
decembrie 2013

le fel cum coboară hoții ștregari
din turnul transcendent al lumii de dinainte
cu inima în mâini
agățați de cordonul ombilical
pe care însăși moartea îl taie cu lăcomie
exact atunci când atingerea pământului
eliberează strigătul nașterii
Dumnezeu al amintirilor, al panopliilor
cu care ucidem plictiseala
Dumnezeu al viselor, al porților
care se deschid înaintea noastră
invitându-ne în sala de oglinzi
ale vieților netrăite sau trăite deja
Dumnezeu al fiului care a venit printre noi
pentru a ne aminti că toți suntem unul și același
parte și întreg, timp și nontimp, moarte și eternitate
părinte și copil, succesiune și simultaneitate
dimensiune și pluridimensiune
eu simt, Dumnezeule, cum mă ridic la pătrat
și sunt egal cu tine

Similare

Arena cărții. Ionuț Caragea – Umbră lucidă, Ed. Fides, 2016
4 aprilie 2016
În „Evenimente”

Ionuț Caragea și rădăcinile umbrei
31 mai 2016
În „Comentarii”

Arena cărților. Ionuț CARAGEA: „Cer fără scări/ Ciel sans escalier”, Ed. eLiteratura
6 septembrie 2014
În „Luceafărul de seară”

Abonare la articole via email

Introduceți adresa de email pentru a primi notificări prin email când vor fi publicate articole noi.

Abonare

Alătură-te celorlalți 2.661 de abonați.

Articole asemănătoare

- Poem din volumul în curs de apariție „Umbră lucidă”: „Dumnezeu și-a autoimpus să uite”
- Poem din volumul în curs de apariție „Umbră lucidă”: „Drumul răscumpărării”
- Al. Florin ȚENE: Dumnezeu nu joacă șah cu cosmosul
- Ionuț Caragea – Poem din volumul în pregătire „Umbră lucidă”: „Mă conformez banalului”
- de-a v-ați minciunea

Lasă un comentariu

<input type="text"/>	Nume [*necesar]
<input type="text"/>	E-mail [*necesar]
<input type="text"/>	Adresă web [*opțional]
<input type="text"/>	
<input type="button" value="Trimite comentariul"/>	